

A close-up portrait of Erik Oudshoorn, a man with light skin and blue eyes, looking slightly to the left. He is wearing a dark blue shirt. The background is dark and out of focus.

voetbal
INTERNATIONAL

ERIK OUDSHOORN

MEESTERKNECHT

DE BIOGRAFIE VAN GERT JAKOBS

MEESTERKNECHT

DE BIOGRAFIE VAN GERT JAKOBS

INHOUD

Ter ingeleide -Tragisch en hilarisch	11
1 Een gemiste kans in LA	25
2 De eerste trappen	43
3 Ongenaakbaar op de fiets	56
4 De vuurdoop	62
5 De knallende zweep	83
6 De poenploeg	98
7 Medische experimenten	133
8 Krassen op het ijs	158
9 Handenvol aan Gert	185
10 Financiële debacles	206
11 Het zwarte gat	232
12 Van vrouw naar vrouw	246
13 De toekomst van het wielrennen	265
14 Een avond gewoon Gertje	286
Supplement: Omringd door winnaars	307

HOOFDSTUK 1 Een gemiste kans in LA

In 1988 wordt Gert Jakobs, profwielrenner bij Super-Confex, voor de rubriek 'portret van' onderworpen aan een vragenvuur in het *Nieuwsblad van het Noorden*.

Hoogtepunt: 'De vierde plaats in de ploegentijdrit op de Olympische Spelen van 1984 in Los Angeles.'

Dieptepunt: 'Dezelfde vierde plaats. We hadden materiaal van niks in vergelijking met andere ploegen, omdat er geen geld was. Daarom was onze bondscoach André Boskamp er ook niet bij. Ik weet zeker dat we met beter materiaal met de vingers in de neus ten minste tweede hadden kunnen worden. Het was daar eigenlijk een zootje.'

Dat besef is er nog niet als Gert Jakobs, Jos Alberts, Maarten Ducrot en Erik Breukink in de zomer van '84 op Schiphol verzamelen om af te reizen naar de Verenigde Staten. Na een lange vlucht arriveren ze in Los Angeles, waar op 28 juli voor de tweede keer in de historie de openingsceremonie zal plaatshebben van de Olympische Zomerspelen. President Ronald Reagan, altijd al een acteur geweest, is opgetrommeld om de plechtigheid luister bij te zetten.

Tussen de 140 deelnemende landen ontbreken Cuba en een groot aantal naties uit Oost-Europa. Zij volgen de

Sovjet-Unie in een boycot. Vijf jaar voor de val van de Muur bedenken de Sovjets luchtvervuiling, gebrek aan veiligheid en deelname van profvoetballers als redenen om niet op het vierjaarlijkse sportevenement te verschijnen, maar in werkelijkheid is het natuurlijk gewoon wraak. Wraak voor de Amerikaanse afwezigheid vier jaar eerder op de Spelen van Moskou.

Het wegblijven van de Russen en Oost-Duitsers lijkt de kansen van het Oranje-kwartet voor de 100-kilometerploegentijdrit alleen maar te vergroten. De Nederlanders zijn sowieso het hele seizoen al ongenaakbaar geweest in verschillende internationale wedstrijden. Het gaat misschien te ver om te stellen dat ze alleen even op de fiets hoeven te gaan zitten om het goud op te halen, het heeft er wel alle schijn van.

Aan de andere kant is er in de aanloop een hoop gekrakeel geweest. Bondscoach André Boskamp, die verantwoordelijk is voor de tijdritploeg, en Rinus Verboom, de coach van de vrouwen, mogen niet mee van de Koninklijke Nederlandse Wielren Unie (KNWU). Piet Liebrechts, coach van de individuele wegploeg, moet hen vervangen.

De wielerenunie is ook vergeten dat Jan Gisbers, de befaamde ex-ploegleider van de wielerstal Jan van Erp, voor hij overstapte naar de profs een uitgebreide studie

heeft gemaakt van de omstandigheden in Los Angeles. Zijn rapport blijft in een stoffige la liggen. Gisbers nu: ‘Het was aanvankelijk toch echt de bedoeling dat ik die ploeg zou gaan begeleiden. Ik heb tweeduizend uur gestoken in een analyse van de omstandigheden en een planning van de voorbereiding. Dat rapport van mij heeft nooit iemand gelezen. Ik heb twee keer met renners de wereldtitel gewonnen. Dan zou je toch denken: *Hij moet er wel verstand van hebben. Ze kozen voor de slechtste reisdag, toen wist ik al dat ze geen prestatie konden leveren. Dat had te maken met het tijdsverschil.*’

‘Toen ik later ploegleider was van PDM, liet ik Rudy Dhaenens en Dirk De Wolf voor het WK in het Japanse Utsunomiya elke ochtend om zeven uur trainen’, vertelt Gisbers. ‘Ook vanwege het tijdsverschil. Daarom zijn ze in 1990 na een lange ontsnapping respectievelijk één en twee geworden. Beide Belgen heb ik zeven maanden lang begeleid om ze klaar te stomen voor de wereldtitel.’

De werkelijke bondscoach van de ploegtijdrit, André Boskamp, kijkt ook met veel ongenoegen terug op het beleid dat de KNWU voert in aanloop naar de Spelen van 1984. ‘Ik ben twee jaar bezig geweest om te knokken voor een onafhankelijke selectie’, stelt hij. ‘Ik wilde de tijdritploeg zoveel mogelijk los van de sponsorteams voorbereiden op de Spelen. Het lukte mij om met die jongens

Concentratie voor een tijdrit in de Tour van 1990. Hoewel hij nergens in zegt te geloven, slaat Gert voor elke afdaling een kruisje om veilig beneden te komen.

ERIK OUDSHOORN

MEESTERKNECHT

DE BIOGRAFIE VAN GERT JAKOBS

Beulswerk. Afzien. Kilometers aan een stuk stoempend aan de kop van een lang, kleurig lint renners. ‘De kloten eraf draaien’, noemt Gert Jakobs het zelf. Hij heeft zijn talenten verloren in het opknappen van het vuile werk voor grote namen als Hennie Kuiper, Joop Zoetemelk, Jean-Paul van Poppel en Erik Breukink. De Meesterknecht zelf kijkt er vooral met warme gevoelens op terug. Hij leefde nu eenmaal zijn droom.

De jaren na een gedwongen afscheid waren vaak een nachtmerrie. Hij kwam in het zwarte gat terecht. Gert Jakobs raakte verslaafd aan amfetamine, verloor al zijn geld en zag drie huwelijken stranden. Hij reed 's nachts prostituees naar hun klanten, kreeg van een vriendin zo nu en dan een banaan of boterham om in leven te blijven. Zijn doorzettingsvermogen sleepte hem erdoorheen en hij krabbelde telkens weer op. Sinds de zomer van 2011 is hij met zijn optredens in *Tour du Jour* zelfs uitgegroeid tot een bekende Nederlander. Een meesterknecht heeft misschien niet zo veel fans, maar wel vrienden.

voetbal
INTERNATIONAL